

Finidrak

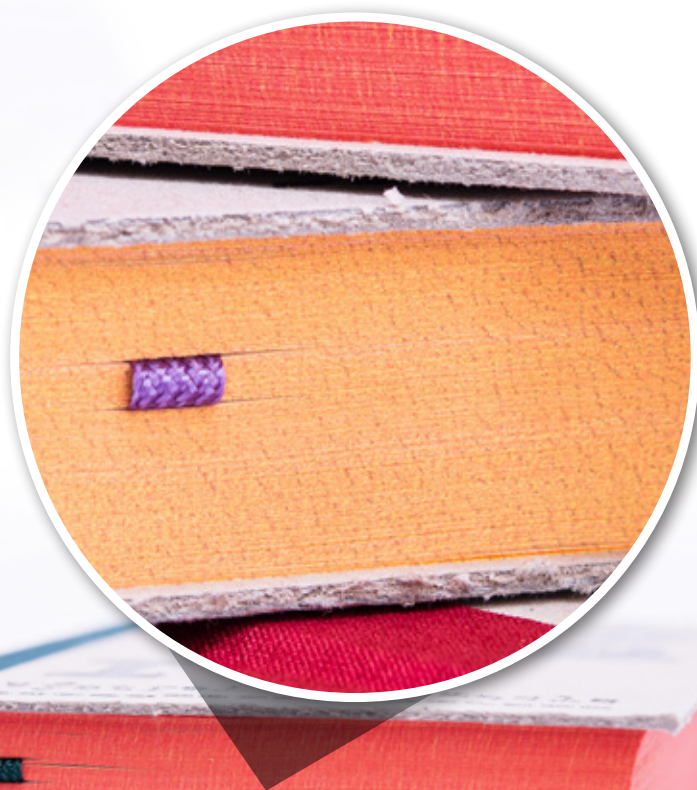
3/2019

Surový ořez lepenky

Výsledkem surového ořezu lepenky u vazby V7 je efekt **otřepené knižní desky**, která připomíná vintage styl.

obsah

aktuálně

4 Otevřeli jsme dveře veřejnosti

rozhovor

6 Úplně jiný svět

z tiskárny

- 10 Darování výtěžku
- 11 Třeťáci, vítejte u nás!
- 12 Hala D je v provozu!
- 13 Šička Uniplex
- 14 Zahraniční posily
- 16 ADRENALIN FOTOsoutěž
- 18 Sen, který si neseme
- 19 Exkurze u nás táhnou! Tučná výhra
- 20 Patní ostruha

tudy z nudy

22 Jak jsem si zamiloval běh

o nás

- 24 Pět otázek pro
- 26 Kukátkem
- 27 Jak jste spokojeni

slavíme

- 28 Jsou tady s námi
- 29 Blahopřejeme k jubileu

na konec

- 30 Recept
- 31 Kvíz

Vážení spolupracovníci,

také se vám občas nechce pouštět do věcí, které moc nemáte rádi?

Možná se i vám stalo, že jste byli požádáni o něco navíc, o něco, co ještě k tomu neděláte rádi. Nechtělo se vám, sami máte práce dost. Ano, tak přesně tyto pocity jsem prožíval, když jsem byl požádán, abych napsal úvodní slovo k tomuto číslu.

Vůbec se mi do toho nechtělo, protože jestli něco opravdu nemusím, tak je to psaní článků na jakékoliv téma. Patnáct let jsem se tomu více méně úspěšně vyhýbal. Přemýšlel jsem, jak se z toho „vykroutit“, nic, prostě ten úvodník po mě redakční rada chce.

Pokusil jsem se na danou věc podívat jinak, z jiného úhlu, pozitivně, optimisticky. Podívat se i na druhou stranu mince a vzít to jako výzvu. Uvědomil jsem si, abychom byli jako tiskárna úspěšní, je zapotřebí občas udělat něco, co nás opravdu nebaví a možná v tom ani nejsme dobří. Nicméně pokud by se k tomu takto negativně

úvodník

postavili všichni, nebyl by časopis, nebyly by firemní akce a možná by nebyl ani FINIDR, který mám opravdu velmi rád.

Pokud ale použijeme jiný úhel pohledu, pokud se podíváme i na druhou stranu mince, mnohdy se začnou jevit věci v jiných souvislostech a mnohem pozitivněji.

Do konce sezony ještě pár měsíců zbývá a budou opravdu perné, protože chceme vyrobit více kusů, uspokojit více klientů a budeme zřejmě zažívat „nelehké“ situace. Po počáteční neochotě si zkusme vzpomenout na tu druhou stranu mince, na ten jiný úhel pohledu, který nám zprvu chyběl, a který může přinést mnoho zdárných řešení. Vždyť i naše hodnoty, podle kterých chceme, aby firma žila, zmiňují „jednám s rozvahou“, „myslím na druhého v řadě“.

Nakonec musím redakční radě poděkovat, že neustoupila. Musel jsem se na to podívat jinak a rázem se to tak neřešitelně nejevilo.

Přeji všem krásné dny,

Mirek Klos

Firemní zpravodaj společnosti **FINIDR, s. r. o.**

Vaše připomínky a náměty nám můžete zasílat na tiskarna@finidr.cz.

Redakce: Jaroslav Drahoš, Maryla Adamčíková, Sylvia Kovalčíková, Kateřina Misiaržová

Grafika a sazba: Lukáš Duspiva, Renáta Andrlová

Tisk a vazba: FINIDR, s. r. o., Lípová 1965, 737 01 Český Těšín, www.finidr.cz

Články, ve kterých jsou důležité instrukce pro zaměstnance, jsou ve dvojazyčné verzi, ostatní jsou v češtině. Artykuły z ważnymi instrukcjami dla pracowników są w wersji dwujęzycznej, pozostałe są w języku czeskim.

Otevřeli jsme dveře veřejnosti

U příležitosti oslavy 25. výročí založení naší tiskárny jsme v sobotu 6. října otevřeli dveře veřejnosti. Pro návštěvníky jsme připravili komentovanou prohlídku výroby na téma „Jak se dělá kniha“, kterou provázeli zajímavým výkladem naši zaměstnanci. Velmi nás těší velký zájem o prohlídku i doprovodné aktivity a jsme rádi, že se celý den vydařil. Všem téměř 620 návštěvníkům děkujeme za milou společnost a kolegům organizátorům i průvodcům za odhodlání a dobrou náladu.

Na co se mohli návštěvníci těšit?

Největší zájem byl tradičně o komentovanou prohlídku, kdy se lidé dostali přímo k tiskařským i knihařským strojům. Měli tak jedinečnou možnost nahlédnout pod pokličku výroby moderní polygrafické firmy, která patří svým vybavením již několik let mezi evropskou špičku. Mnoho návštěvníků překvapilo, že vyvážíme knihy do 45 zemí celého světa, nabízíme knihy bez uhlíkové stopy a ročně vyrobíme 24 milionu kusů knih. Věříme, že díky našim dvaceti průvodcům odcházeli všichni hosté plni dojmů a také spokojenosti. Nabídce atraktivních pracovních pozic se věnovaly kolegyně z personálního oddělení. Zájemci o práci z řad návštěvníků si mohly vyzkoušet pohovor na nečisto.

Co navíc jsme letos připravili?

Díky Albrechtově střední škole a jejím kantorům i studentům, kteří nám vypomáhali během celého dne, si návštěvníci mohli vyrobit odznáček i bloček. Studenti pomáhali při jejich výrobě a představili také aktuální polygrafické obory školy. Jsme rádi, že naše pozvání přijala organizace Celé Česko čte dětem, která připravila zajímavý koutek plný krásných knih. Pro děti i dospělé hrál každou hodinu veselé pohádky tým těšínské a třinecké knihovny. Fotokoutek s fotografií, ale i knihovnický selfie point, patřili k oblíbeným zastávkám všech hostů. Na konec čekalo na všechny malé občerstvení.

Naposledy se mohla široká veřejnost podívat do FINIDRu na podzim 2016, kdy nás navštívilo více než 1100 hostů. Den otevřených dveří se od vzniku FINIDRu konal letos už potřetí.

DĚKUJEME SKVĚLÝM ORGANIZÁTORŮM I PRŮVODCŮM!

Úplně jiný svět

Technik procesu, Martin Raiskub, působí v naší tiskárně více než tři roky. V současné době je také koordinátorem pro naše zaměstnance z Filipín, takže musel oprášit angličtinu z dob, kdy sám byl cizincem v jiné zemi. Zajímá vás více? Čtěte dál.

Foto: Lukáš Duspiva

Martine, jako technik procesu pracuješ dva roky, co tomu předcházelo?

Původně jsem nastoupil jako manažer výroby. Můj první den si pamatuji všichni kolem asi dodnes. Přišel jsem na poradu vedení, představil jsem se a řekl: „Dobrý den, já jsem nový manažer a přišel jsem udělat pořádek do toho chaosu dole“. To jsem měl velice „luxusní“ vstup.

Poznamenalo to tvé další působení?

Ze začátku ano, měl jsem pocit, že jsou lidé ke mně odtažití.

Jak se ti to podařilo prolomit?

Když jsem se pak choval přirozeně, bez přehnané snahy udělat dojem, tak se vše urovnalo a začal jsem s lidmi vycházet dobře. Situace ve firmě se nato krátce změnila, proto jsem přijal post směnového mistra. Tuto práci jsem vykonával rok a půl, no a poslední dva roky dělám technika procesů: řezání, skládaček předsádek, laminace, manipulace, deskovaček, řezačky lepenky a zastřešuji ruční práce, co se týče motivace a odměňování. Denní chod ručních prací je na Táni a já se na tento proces dívám z dlouhodobějšího hlediska, co by šlo udělat jinak, lépe.

Jak vzpomínáš na první dny u nás?

To, že jsem se dostal do FINIDRu, byla úplná náhoda. Byl jsem přijatý už jinde a na pohovor do FINIDRu jsem šel jen ze slušnosti. Na rovinu, dostal mě normální lidský přístup pana Drahoše, do té doby jsem byl totiž zvyklý z pohovorů na strohé vysvětlování pojmů štíhlé výroby, 5S atd. Po prvních dnech, kdy jsem tu nastoupil, jsem zjistil, že je to tak obrovský a komplikovaný proces, že jsem si v tom připadal ztracený. Jediné, co šlo aktuálně využít, byla práce s lidmi. Když jsem dostal nabídku směnového mistra, ať pochopím lépe výrobu, tak jsem ji velice uvítal. Jedenáct let jsem působil v zahraničí, z toho šest let na manažerské pozici, kde jsem vedl až 100 lidí, a právě proto jsem chtěl využít zkušenosti s vedením lidí a výroby.

Kdy jsi odjel do zahraničí?

Hned po střední škole. Měli jsme tam známého, který říkal, že je to super, neměl jsem v té době závazky, tak jsme se s přítelkyní rozhodli, že to zkusíme. S 80 librami v kapse jsme se vydali do Skotska. Na začátku to bylo zkoušení všeho: práce na poli, stavění hangárů, sezónní práce – sbírání narcisů, sekání růžičkové kapusty, práce u pásu s bramborami. To byl první rok, bylo to pestré. Žili jsme v krásném malém přístavním městečku Arbroath, asi hodinku od Edinburghu. Bydlíš, přijedou farmáři a odvezou tě na práci. Můžeš být měsíc bez práce a můžeš mít tři nabídky za den. Tehdy trh nebyl tak otevřený a bylo tam Čechů pomálu. Nástupem do FINIDRu jsem se dostal o 20 let dopředu. Ve Skotsku bylo vše formou „tužka – papír“, na konci směny přepisování výsledku do excelu, tady obrovské stroje, vše online, moderní výroba. Tady to je úplně jiný svět.

Brzdilo tě něco?

Ano, brzdila mě angličtina, protože ty školské základy jsou k ničemu. Navíc skotský přízvuk je úplně jiný než klasická angličtina.

Jak se vyvíjel váš život?

První rok to bylo neustálé hledání práce. S dalšími Čechy jsme koupili levné auto na dojezd a jezdili jsme od farmy k farmě, jestli někdo nehledá lidi na práci, internet jsme v té době neměli k dispozici. Před Vánocemi jsme se dozvěděli, že potřebují v místní firmě pracovníky, něco jako u nás obsluha ručních prací. Firma se zabývala přípravou hotových jídel z ryb. Byly tam velmi přísné hygienické normy. Po roce jsem dostal možnost dělat zástupce vedoucího linky. Za další rok jsem se vypracoval na manažera nového provozu, pak jsem postupně přebíral větší úseky. Poslední mé působení bylo jako manažer největší části výroby a expedice. V té době jsem vedl 6 lídrů linky a dalších 50 pracovníků.

Proč ses vrátil a jak hodnotíš své tehdejší rozhodnutí vrátit se zpět do Česka?

Ve Skotsku jsme se rozhodli, že se vezmeme, po internetu jsme vše naplánovali na svatbu v ČR a kamarád nám vše zajistil. Hned po svatbě jsme odjeli zase zpět, rok na to se narodil syn, a to už jsme zvažovali návrat do Česka, za další čtyři roky se narodila dcera. Dlouho jsme se rozhoupávali. Po jedenácti letech jsem sice neměl tu jistotu, jak to v ČR vypadá, jak se tady pracuje, ale bylo jasno. Ve Skotsku jsem poznal spoustu skvělých lidí, jsem rád za ty zkušenosti v zahraničí, ale Česko je Česko. Děti tady mají babičky, kamarády, které ve školce mluví jedním jazykem. Bylo to to nejlepší rozhodnutí, vrátit se zpět domů. Pořád jsi někde cizinec a vždycky cizinec budeš. Nebudeš se cítit tak domácky, jako tady v Čechách.

Jak za těch 11 let dopadla tvá angličtina?

Domluví se, co potřebuji, je to „hovorová“ angličtina, co jsem se naučil z poslechu. Na certifikát to není, to bych musel dopilovat. Musel jsem se domluvit na poradách s manažery, takže se stále i teď domluví.

Jak to udržuješ?

Za tu dobu, co tu jsem, jsem sice párkrát anglicky mluvil, ale už mi začaly vypadávat slovíčka. Se známými ze Skotska jsem stále v kontaktu, ale už to není na té denní bázi, jak to bylo dříve. Teď jsem rád, že tu jsou pracovníci z Filipín, mluvím teď opravdu denně. Jejich přístup k práci je neuvěřitelný. Nečekal jsem, že okamžitě zapadnou do výroby, jak do kolektivu, tak že se tak rychle naučí zvládat práci. Za tu dobu, co tu jsou, jsem neslyšel jediný negativní ohlas. Je to spíše naopak, že mezi techniky se hádáme, kdo je bude mít u sebe. Za mě obrovská pochvala. Také chválím přístup našich lidí. Jedna z Filipínek dojetím plakala, jací jsou lidé vstřícní, že jim nabízí starší oblečení

na zimu, nabízí výlety, snaží se jim vše ukázat a přeložit. Za to jsem moc rád. Čekal jsem, že budu neustále řešit nějaké problémy a konflikty a zatím je to naopak. Snad to vydrží.

Je to najednou trochu jiná náplň než komunikovat česky v tom, co umíš.

Ano. Vzhledem k tomu, že jsem byl v zahraničí, tak vím, že začátky nejsou jednoduché, a proto se jim snažím vyhovět i nad rámec svých povinností.

Jak jsou spokojeni?

Manželé Adona, Calara, Rollo a Casiano jsou velmi skromní, nechtějí obtěžovat, ale na druhou stranu jsou strašně šťastní, když jim pomůžeš. Když si představím, že někteří z nich nechali malé děti doma a odjeli sem za prací, sám si to neumím představit, být dva roky bez dětí. Pracovně jsou velmi zruční, většina z nich už umí pracovat na snášení, 3 ze 4 kluků jsem teď stáhl jako manipulanty a pomocníky pro řezačku a po jedné směně pochopili, co mají dělat a hodně nám to pomáhá. Je v nich ale daleko větší potenciál.

Takže to funguje?

Funguje to a nečekal jsem to. Když jsem o tom slyšel poprvé, tak jsem si klepal na hlavu a říkal, že už to fakt z větší dálky nejde. Výsledek mě ale mile překvapil.

Martine, jak trávíš volné chvíle?

Mám rád ten klid, kdy si po práci sednu ke kávě a na chvíli vypnu. To mě dokáže opravdu relaxovat. Po devatenácti letech máme pořád s manželkou co řešit. Je to moje spřízněná duše. To je můj relax. Také mě zajímá elektronika, novinky v mobilech, v počítačích, kdysi jsem hrával hry. Se synem chodím na jiu jitsu, to je bojové umění, je v tom hodně dobrý. Na denní bázi jsou doma bitky, zkouší svou sílu a chvaty na mě. Děti milují takové to blbnutí s tačkou. Spoustu času také trávíme se známými, kteří mají děti ve stejném věku. Ať už to jsou výlety, grilovačky nebo jsme jen tak na hřišti s dětmi.

Jak bys shrnul tvé zkušenosti na závěr?

Ve FINIDRu se mi strašně líbí a jsem rád, že jsem měl možnost mistrovat a dělat technika procesu. Jako mistr zachraňuješ problémy, musíš se umět rychle rozhodnout, určit si priority a reagovat na nečekané změny, ale jako technik na to koukáš z jiné strany, stav stroje, proškolení lidí, hledáš cesty, jak proces zvednout. Není to jednoduché, hlavně pro mě, který jako jediný technik nepřišel ze stroje, a tudíž nemám takové znalosti o svých procesech jako moji kolegové. Jsem ale názoru, že vše jde zvednout a zlepšit, musí se jen chtít. Na závěr bych chtěl poděkovat těm lidem, kteří byli od začátku velice nápomocní a ochotní mi vždy poradit a pomoci. Ať už když jsem byl na pozici mistra, kde jsem začínal, tak i nyní, když jsem technik procesu. Je dobré vědět, že se tady najde vždy člověk, kterému záleží na tom, aby to fungovalo. A za to děkuji.

Foto: Lukáš Duspiva

Martin RAISKUB

* 1984

Znamení: Kozoroh

U spolupracovníků oceňuji
upřímnost

Jako dítě jsem chtěl být
popelář a vozit se na autě

Mé nejoblíbenější jídlo je
svíčková

Nejdál jsem byl
na Jamajce

Rád bych zkusil
prodloužit víkend

Foto: Lukáš Duspiva

Darování výtěžku

Na březnovém firemním večírku byla na dobročinné účely vybrána částka 49 500 Kč. V červnu a červenci jsme se osobně zapojili do nominace kandidátů, kterým mohl být výtěžek věnován.

Z nominovaných, na základě největšího počtu hlasů a s ohledem na využití příspěvku, byli vybráni čtyři finalisté. Pak už bylo jen na nás zaměstnancích, jak s přidělenou částkou naložíme a koho z vybraných kandidátů svým hlasem podpoříme. Hlasování probíhalo do 10. září v aplikaci, kde jsme mohli přehledně vidět průběžný stav hlasování.

A jak hlasování dopadlo?

Získanou částku jsme rozpočítali mezi všechny čtyři nominované, a to poměrnou částí podle našich hlasů. Tiskárna

FINIDR pak k jednotlivým částkám přispěla finančním obnosem a částky dorovnála.

Největší počet hlasů získala Stela Štrossová. Částku 30 000 Kč použije na intenzivní rehabilitační péči. Sdružení ADAM obdržel 20 000 Kč na terapie, speciální pedagogy a terapeutické pomůcky. Lenka Krainová a David Lipus získali každý po 10 000 Kč na speciální školní a zdravotní pomůcky.

Jménem všech dětí a jejich rodičů děkujeme!

Vážíme si, že nejste lhostejní k potřebám kolem nás a pomáháte těm, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých.

Naše tiskárna pomáhá nejen v našem okolí, ale také dlouhodobě podporuje organizace s celonárodní působností.

Třetáci, vítejte u nás!

Již třetím rokem úspěšně spolupracujeme s Albrechtovou střední školou na přípravě budoucích odborníků v oboru tiskař a polygraf.

Foto: Lukáš Duspiva

S studentům polygrafické školy, sídlící ve stejném městě, jako naše tiskárna, poskytuje FINIDR možnost realizovat odborný výcvik. Tím je jim umožněno získat zkušenosti z prostředí firmy, která ve výrobě využívá nejmodernějších technologií. Žáci si během odborného výcviku rozšíří své teoretické vědomosti o praktické zkušenosti a získají tak více, než samotnou znalost teorie. Studenti na vlastní kůži poznají, jak funguje naše společnost a jak vypadá reálné pracovní prostředí tiskárny. Díky tomu se mohou lépe připravit na budoucí kariéru, možná právě v naší společnosti.

Ve FINIDRu se snažíme žákům poskytnout to nejlepší zázemí, ve kterém se budou cítit příjemně. Neustále hledáme možnosti, jak odborný výcvik zefektivnit, čehož je důkazem i letošní změna konceptu studentských praxí. Ve výrobě již mezi sebou nenajdeme žáky prvního ročníku. Jejich absence je nahrazena zvýšenou péčí o žáky druhého, a především nově i třetího ročníku.

„Druháci“ v provozu rozeznáte stejně jako doposud podle červených triček. Nově se však ve výrobě objevuje i šest praktikantů ve „žlutém“. Takto barevně označení žáci jsou vybraní „třetáci“, kteří v naší firmě dostali příležitost navázat na odborný výcvik druhého ročníku a mohou u nás vykonávat svou praxi i dalším rokem.

Další novinkou pro tento rok je také práce studentů třetího ročníku ve dvousměnném provozu. Můžeme je u nás tedy vidat na ranní i odpolední směně, během níž se pod vedením zkušených tiskařů žáci učí na strojích: XL, H1, H2 a H6, a ze kterých se pak postupně propouští k samostatné praxi na strojích H1 a H2. Poprvé také obdrží mzdu za tzv. produktivní práci. Kromě hodinové sazby tak budou žáci odměněni i za svůj výkon.

Žáky druhého ročníku zde budeme vidat ve dvou skupinách po sobě jdoucím osmitýdenním odborném výcviku. Z těchto skupin bude opět vybráno 6–8 nejlepších žáků, kteří budou mít možnost spolupráce s naší tiskárnou i v následujícím školním

roce. Výběr a hodnocení jednotlivých účastníků praxe probíhá na základě jejich teoretických znalostí, manuální zručnosti a osobního přístupu k práci. Co se týče studentů třetího ročníku, ti se u nás zdrží až do konce dubna, poté jim začíná příprava na školní závěrečné zkoušky.

Na závěr bych ráda poděkovala všem zaměstnancům, kteří se budoucím tiskařům věnují a pomáhají jim se rozvíjet. Nejen pro žáky tohoto oboru je velmi důležité upevňování a prohlubování si svých teoretických vědomostí, získaných během školního vyučování, které si mohou navíc doplnit kontaktem s reálnou praxí.

Aktivním začleněním žáků do našich pracovních týmů a zakázek získávají studenti opravdu nenahraditelný náhled do reálného pracovního prostředí. Věřím, že díky přístupu FINIDRu, tedy zejména našich zaměstnanců, upevníme u žáků zájem nejen o polygrafii, ale i o naši tiskárnu.

Žákům přejeme hodně štěstí a úspěchů v odborném výcviku.

Hala D je v provozu!

Na začátku května jsme začali na štěrkové ploše hloubit první díry pro základové piloty nové haly a v srpnu jsme halu zkolaudovali.

Během tří měsíců vyrostla v našem areálu nová hala D o ploše 1 680 m². Hlavním důvodem stavby bylo rozšíření plochy pro skladování meziprodukce, palet s archy, bloky či hotovými knihami čekajícími na zabalení, na které v posledních měsících potřebujeme více místa. Po zprovoznění haly byl okamžitě celý její prostor zavezen paletami. Díky zvětšení skladovacího místa bude možné meziprodukcí lépe organizovat. V případě potřeby dalšího prostoru, můžeme halu D v budoucnu rozšířit o více než 2 000 m².

V druhé polovině září proběhlo v nové hale požární cvičení. Cílem cvičení bylo nejen prověřit funkčnost ohlašovacího požáru, ale i to, jak umí zaměstnanci reagovat na požární signál. Velitelé a členové hasičských hlídek si v průběhu cvičení vyzkoušeli skutečné hašení požáru. Velitel Hasičského záchranného sboru předvedl všechny druhy hasičských přístrojů, které u nás v tiskárně máme k dispozici a ukázal, jak a kdy přístroje využívat.

- **Vodní hasicí přístroj** – požár uhasí a schladí (nesmíme však hasit veškerá elektrická zařízení).
- **Práškový hasicí přístroj** – požár sice uduší i uhasí, ale značně poškodí stroj nebo zařízení (můžeme hasit zařízení i pod elektrickým proudem).
- **Hasicí přístroj CO₂** – požár uhasí, ale neschladí; je velká pravděpodobnost, že požár vznikne opětovně. Tento hasicí přístroj se nesmí používat k hašení požáru v malých uzavřených místnostech – hrozí nebezpečí udušení (můžeme hasit zařízení i pod elektrickým proudem, ale tento hasicí přístroj se nesmí používat k hašení plynu).

Děkujeme všem, kteří se na výstavbě podíleli - generálnímu dodavateli společnosti Stavorenol, s. r. o., všem dodavatelským firmám a také našim zaměstnancům.

Foto: Lukáš Duspiva

Šička Uniplex

Koncem června byl do FINIDRu přivezen nový stroj, šička se snášečkou v jednom, tzv. šička Uniplex.

Interní název pro tento stroj je ŠIČ 7. Nová šička je modernějšího typu oproti starším Asterkám a je více automatická. Snášečka má 12 stanic a je napojená přímo na šičku. Ve stroji je několik částí, které se automaticky nastaví podle zadaného rozměru.

V polovině července probíhalo na šičce týdenní školení pěti pracovníků – Aleny Frankové, Ivety Kovářové, Lenky Kubienové, Pavly Rumanové a Jany Staňkové.

Už druhý měsíc vyrábíme na novém stroji, i když na začátku jsme se potýkali s drobnými nedostatky. Kolegyně se samy musely doučit nové věci a ne vždy to bylo jednoduché, ale zvládly to dobře, a za to bych jim ráda poděkovala.

Zeptala jsem se, jak se jim na novém stroji pracuje a jak velká změna to je oproti předešlým strojům.

Pavla Rumanová:

„Na novém stroji se mi dobře pracuje a jsem spokojená. I když je na stroji více práce, nestojím na místě a mám pohyb. Vyhovuje mi automat na šičce. Musela jsem se naučit ovládat snášečku, ale zaučila jsem se snášečku na Connectu, takže to nebyl problém.“

Lenka Kubienová:

„Ovládání je víc automatické oproti starší šičce Aster a rozdílný je obrazkový ovládací panel. Protože obsluhuji dva stroje v jednom (šičku a snášečku) tak, aby jely plynule, více se naběhám. Musím ještě vychytat nedostatky, se kterými se setkávám.“

Jana Staňková:

„Šička je super, i když je na ní více práce. Baví mě, jak je automatická oproti staršímu typu šičky. Snášečku se stále ještě učím, poznávám nové věci, a když nastane problém, snažím se ho vychytat sama. Poznávám blíž děvčata, se kterými se na stroji střídám a se kterými jsem dřív nepracovala.“

Alena Franková:

„Se šičkou Uniplex jsem spokojená a dobře se mi na ní pracuje a je skoro stejná jako šička Aster. Líbí se mi, že je stroj více modernější a je na něm menší práce s doseřizováním. Díky tomu, že jsem se naučila snášečku na Connectu, neměla jsem problém s novou snášečkou.“

Zahraniční posily

Foreign reinforcements

V průběhu prázdnin jsme u nás přivítali osm nových kolegů z Filipín, kteří k nám přijeli v rámci tzv. „Režimu Filipíny“. Manželské páry, které se rozhodly pro práci v naší zemi a v naší tiskárně, budou u nás pracovat minimálně dva roky.

During the holidays we welcomed eight new colleagues from the Philippines, which we acquired under the so-called Philippines Regime. Married couples who have decided to work in our country and in our printing house will be working here for at least two years.

Pro Filipince je přirozenou součástí života, odjet za prací i daleko od rodiny a zabezpečit tak svým dětem lepší život a možnost vzdělání.

Naši noví kolegové pracují na knihárně na ručních pracích, na linkách i jako manipulanti.

Zeptali jsme se na jejich první dojmy:

Antonette Bagano Rollo:

„Firma se mi líbí, jsem spokojená, ne všichni umí anglicky, a tak nám vstřícně ukazují, co máme dělat. Práce je rychlejší, ale dá se zvládnout a stále si zvykám. Kolegové jsou přátelští.“

Romulo Jr. Bayos Rollo:

„Lidé jsou tu hodní a snaží se nám pomoci, i když neumí anglicky. Práce není úplně lehká, ale ani těžká a stále se snažím přicházet na to, jak práci udělat nejlépe.“

Přejeme všem, ať se jim u nás líbí a mnoho pracovních úspěchů. Rádi bychom také poděkovali našim zaměstnancům za vřelé přijetí, vstřícnost, ochotu spolupracovat a pomáhat, za snahu dorozumět se a komunikovat alespoň částečně v cizím jazyce.

The natural part of life for the Filipino people is to leave for work away from the family, this is for them the best possibility how to ensure better life and higher education for their children.

Our new colleagues work in the bookbinding on handicrafts, lines and as handlers.

We asked them about their first impressions:

Antonette Bagano Rollo:

„I like the company, I am happy but not everyone can speak English so they helpfully show us what to do. Work is fast but I can do it and I am getting used to it. Colleagues are friendly.“

Romulo Jr. Bayos Rollo:

„People are nice here and they try to help us even if they don't speak English. Work is not quite easy, but it's also not hard, and I'm still trying to find out how to do the job as good as possible.“

Grace Carandang Adona:

„Nejraději pracujeme tady na LIN3. Je to snazší práce. Kolegové nám pomáhají a snaží se s námi mluvit. Jídlo tady má mnohem větší porce než u nás na Filipínách.“

Jr Cantanora Adona:

„FINIDR je pěkná firma a líbí se nám tady hlavně směny. Na Filipínách jsme pracovali 6 dní v týdnu. Práce je v pohodě.“

Baby Joy Molina Calara:

„FINIDR je fajn. Mám ráda své kolegy a práce není tak těžká. Jsem ráda, že to je jiná práce, než jakou jsem dělala na Filipínách. Kolegové jsou hodní, pomáhají nám a ukazují, co máme dělat. Poznáváme postupně okolí a byli jsme se podívat v Polsku, je to tady blízko.“

Christian Jay Calara:

„Souhlasím se svou ženou, firma i lidé jsou super. Máme tady moc pěkné ubytování. Jinak pocházíme z Manily a jsme zvyklí na ruch velkoměsta. U nás se více setkáváme se sousedy a známými, žijeme více venku. Tady jsou pro nás moc prázdné ulice.“

Grace Carandang Adona:

„We prefer to work here on the LIN3. It's easier work. Colleagues help us and they try to talk to us. The food in our canteen is served in much larger portions than in the Philippines.“

Jr Cantanora Adona:

„FINIDR is a nice company and we especially like the shifts here. We worked in the Philippines 6 days a week. The work is OK for me.“

Baby Joy Molina Calara:

„FINIDR is fine. I like my colleagues and work is not that hard. I'm glad it is a different job than I did in the Philippines. Colleagues are nice, they help us and show us what to do. We are getting to know the surroundings gradually and we have already been to Poland, it is very close.“

Christian Jay Calara:

„I agree with my wife, the company and the people are great. We have very nice accommodation here. We come from Manila and we are used to the noisy city. In our country we meet more with our neighbours and acquaintances, we live more outdoors. The streets here are too empty for us.“

We wish everyone good luck and success at work. We would like to thank also our employees for a warm welcome, helpfulness, willingness to cooperate and help, for the effort to communicate at least partly in a foreign language.

ADRENALIN

FOTOSoutěž

Nabízíme vám ochutnávku adrenalinu různého druhu našich zaměstnanců. Pro každého znamená slovo „adrenalin“ něco jiného. Pro někoho je to seskok padákem, pro jiného bungee jumping, pro někoho talíř svíčkové nebo buchty či západ slunce.

DĚKUJEME VŠEM ÚČASTNÍKŮM za zaslané fotografie a podnět k adrenalinovým tipům.

Sen, který si neseme

Knižní veletrh ve Frankfurtu je největší mezinárodní veletrh vydavatelství s více než 7 500 vystavovateli ze 109 zemí. Přibližně 10 tisíc akreditovaných novinářů a bloggerů a asi 285 tisíc návštěvníků se účastní téměř 4 tisíc akcí. Letos na podzim od 16. do 20. října se veletrh koná již po třiačtyřicáté.

Každoročně má veletrh čestného hosta – zemi, která má jedinečnou příležitost představit světu svou kulturu a literaturu. V tomto roce je hostem veletrhu Norsko se sloganem „Dream we carry“ (Sen, který si neseme), pocházejícím z básně norského oblíbeného básníka Olava H. Haugeho. Norové ji zvolili za báseň všech dob. Tato severská země přináší dvě stovky

titulů německým čtenářům za poslední dva roky. A mezi slavnými jmény také u nás oblíbeného Jo Nesba.

Naše tiskárna patří mezi stálé účastníky veletrhu. Tým obchodníků, ve složení R. Siwek, R. Roszka, S. Cekierová, M. Štourač a M. Stružinská pod vedením obchodního ředitele M. Klose, absolvuje desítky pracovních

setkání se stávajícími, ale i potenciálními zákazníky. Přínosem jednání jsou zakázky na další rok a posílení dobrých obchodních vztahů. Expozice FINIDR se bude vyjímat díky neodmyslitelnému stromu na svém tradičním místě v hale čtyři a stánkem číslo F37 a lákat zvědavce i znalce na zajímavé zpracování různých titulů.

Exkurze u nás táhnou!

Každý milovník a obdivovatel knih by měl vědět, jak se kniha vyrábí a zároveň si projít i celým procesem výroby. Tedy alespoň jednou za život. Nasát tu atmosféru a vůni nově vyrobených knih. Proto jsme ve FINIDRu opravdu nadšeni, že se stále najdou takoví, kteří to dokážou ocenit. A co je nejdůležitější, počet zájemců stále roste. Právě pro ně jsou připraveny exkurze s našimi zaměstnanci, kteří se jim snaží poutavě předat co nejvíce zajímavostí.

Od loňského září, kdy jsme se v podzimním čísle Finidru exkurzím věnovali, uběhl už celý rok. Od té doby jsme po naší výrobě provedli dalších 22 skupin s celkovým počtem 551 zájemců. Ti k nám jezdí především z Moravskoslezského kraje, ale uvítali jsme zde i skupinu studentů z polygrafické školy Olomouc. Jsme potěšeni, že k nám přicházejí

stále noví a noví zájemci, a my tak můžeme šířit povědomí o tiskařině dál. Zejména pak mladší generaci. Naopak velkou radost nám dělá, když k nám přijdou návštěvníci opakovaně a vždy jsou velice spokojeni a chválí si, jak to u nás funguje.

Ač se to nemusí zdát, náročnost exkurzí každým rokem roste. Nejen, že je potřeba mít řádně nastudované konkrétní stroje, ale kromě samotného výkladu musí průvodce dbát na bezpečnost návštěvníků a kontrolovat jejich pohyb. Proto patří díky všem, kteří se na exkurzích podílejí. Velké poděkování pak směřuje k Dagmar Kempné a Mirkovi Staszкови, kteří si i v nabitém programu najdou vždy čas a předají své léty získané poznatky zvědavým návštěvníkům.

Tučná výhra

Byla krásná jarní středa 15. května 2019, mezinárodní Den rodin, a právě tento den si paní Jana Sikorová, předáčka ručních prací, výherkyně druhé ceny v tombole firemního večírku naší tiskárny, vybrala pro uplatnění své výhry – pravé domácí zabijačky.

Cestu na statek řezníka, který během tří měsíců vykrmil prasátko určené do tomboly, nemuseli dlouho hledat. Manžel paní Sikorové má totiž v blízkosti své příbuzné. Na konci lesa na Karpentné, kde lišky dávají dobrou noc, se rozprostírá statek řezníka. Příjemný chlapík přivítal manžela paní Jany a její dva syny s úsměvem již v 6 hodin ráno.

Vzhledem k tomu, že rodina Sikorová již v minulosti absolvovala několik rodinných zabijaček, vrhli se všichni účastníci

na 120kg pašika s chutí a elánem. Výrobky z prasátka byly určeny na manželovu narozeninovou oslavu, která se měla konat následující víkend. Předem tedy již věděli, co přesně si chtějí domů odvézt. Paní Jana byla mile překvapena libovým masem, domů si tedy odnesli jelita, jitrnice, tlačenko, krásně opracované libové maso, zabijačkovou polévku a škvarene sádlo. Rodina si velice pochvalovala skvělé dochucení všech výrobků a velice vstřícný a obětavý přístup řezníka. Celý den samozřejmě všichni řádně dodržovali pitný režim, jak už to na správných zabijačkách chodí, jen řezník si prý dal až po „zábavě“.

Paní Sikorová byla ze zabijačky a celé atmosféry na statku tak nadšená, že si na řezníka vzala kontakt a určitě chtěl jeho služeb využít i v budoucnu.

Patní ostruha / Ostroga pięty

V minulém čísle Finidraku jsme obecně nastínili problematiku patní ostruhy – co je patní ostruha, jak vzniká a co ji nejčastěji způsobuje. V tomto čísle přinášíme praktické ukázky tejpování a cvičení.

W ostatnim numerze Finidraku ogólnie zarysowaliśmy problem ostrogi pięty – czym są ostrogi pięty, jak powstają i co je najczęściej powoduje. W tym numerze przedstawiamy praktyczne przykłady tejpowania i ćwiczeń.

Tejpování / Tejpowanie

◀ Připravíme si tejp o délce cca 20 cm.
Przygotujemy tejp długości ok. 20 cm.

▶ Odlepíme základ a přilepíme bez natažení po vnitřní straně chodidla.
Odklejamy bazę i przyklejamy bez napięcia po wewnętrznej stronie stopy.

◀ Následně omotáme tejp pod patou s natažením náplasti cca 50 %. Přilepíme základ bez natahování.
Następnie owijamy stopę tejpem pod piętą z naprężeniem plastru ok 50 %. Przyklejamy bazę bez napięcia.

Cvičení / Ćwiczenie

◀ V místě zánětu šlachy tlačíme pomocí tvrdého předmětu cca 30 sek. Je možno provést pohyb do strany.

W miejscu zapalenia rozciągną naciskamy twardym przedmiotem ok. 30 sek. Można wykonać ruch toczenia na boki.

◀ U chodidla s ostruhou uděláme krok dozadu a přeneseme váhu na zdravou nohu. V této pozici setrváme cca 15 sek. Poté zvětšíme krok dozadu a cvičení opakujeme.

Stopa z ostrogą w tyle – wyskok na nogę zdrową, przeniesienie wagi i utrzymanie ok. 15 sek. Następnie pogłębienie wykroku i powtórzenie ćwiczenia.

◀ Přitlačíme tvrdým předmětem 1 cm pod patou (plantaris fasciis), prsty držíme ohnuté směrem k tělu.

Uciskamy twardym przedmiotem 1 cm pod piętą (plantaris fasciis), palce trzymamy w zgięciu do ciała.

Celou sérii cviků opakujeme vícekrát za sebou. Pravidelným cvičením tak můžeme zmírnit nebo dokonce předejít zmíněným zdravotním komplikacím souvisejícím s patní ostruhou.

Całą serię ćwiczeń powtarzamy kilka razy z rzędu. Regularne ćwiczenia mogą złagodzić lub nawet zapobiec wyżej wspomnianym komplikacjom zdrowotnym związanym z ostrogami pięty.

Jak jsem si zamiloval běh

Cestou vlakem z Německa přemýšlím, co napsat do článku, kterého jsem se zhostil. Chtěl bych vám vyprávět o kráse běhu v přírodě, o tipech a místech, které dovedou odpoutat od problémů a starostí všedního dne.

Nyní přemýšlím nad výzvou, kterou jsem si dal, dá se říct, přesně před rokem v podobě závodu B7 (sedm beskydských vrcholů) - trať s úctyhodnou délkou přesahující 90 km a celkovým převýšením přes 5 000 výškových metrů (ve FINIDRu se najdou ti, kteří to absolvovali dokonce vícekrát).

Položme si ale otázku, proč rovnou běhat, proč ne chodit? Proč nestačí chodit kolem přehrady, ve městě a co je tak impozantní na chůzi nahoru a dolů z kopce na horách? Však jsem všude na horách v okolí byl, tak proč tam chodit znovu? Tyto a mnoho dalších otázek jsem si pokládal také, když jsem začal chodit a později běhat kolem přehrady, ve městě, od vesnice k vesnici. Bylo to kvůli tomu, že jsem chtěl začít dělat něco pro sebe.

Proč hory?

V podstatě za to může jeden přítel z FINIDRu, který přišel s nápadem, že si vyběhneme na Javorový. „Však jsem běžec, který již rok běhá, to bude půlhodina a pojedeme domů.“ Souhlasil jsem. Byla neděle, trochu mrzlo, já stál pod lanovkou a říkal si, co přijde. Nebyla to žádná půlhodina, ani hodina. Byly to skoro 2 hodiny těžké dřiny, kdy jsem si neužil ani přírodu, ani okolí a domů jsem přišel utahaný jako pes.

Co mě přinutilo se vrátit?

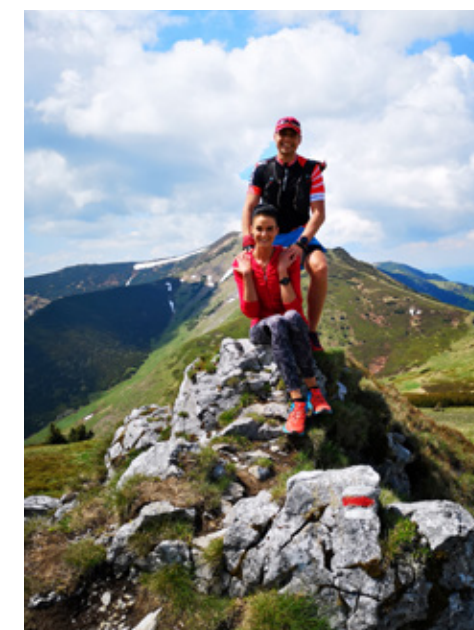
Dlouho jsem uvažoval, a nakonec jsem na to přišel. I když jsem neměl chuť se dívat při té makačce kolem sebe, podvědomě jsem vnímal přírodu, klid a uspokojení, že v tento okamžik jsem tu já a můžu se věnovat svým myšlenkám a sobě. Při dalších trénincích, kdy už jsem nevyužíval pouze běh do vrchu, ale jen chůzi, jsem kolem sebe objevoval stále novou přírodu a uspokojení. Těšil jsem se na další a další výšlap. I když jsem mnohokrát kráčet po těchto horách a říkal si, že mě už nemůže nic překvapit, překvapilo.

Nejsem zimní sportovec, nejezdím na lyžích, na snowboardu, nebruslím, ale přesto miluji zimní sport, a to běh. Běh v čerstvě napadaném sněhu, kdy cesta ubíhá a vy se nestačíte vynadávat, jak je příroda kreativní. Každý běh i po stejné trase pro vás v zimě připraví překvapení v podobě různě zasněžených míst, kmenů, větví, námrazy... A nových pohledů, které jste předtím neviděli přes listnaté stromy. Všechna roční období přinášejí něco nového a neobvyklého a každý den přinese něco nepoznaného. I když je to třeba jen banalita, vy si na konci cesty řekněte: „To je ta krása, za kterou to stálo absolvovat.“

Jedny z nejkrásnějších tras pro běh do vrchu jsou pro mě kolem Javorového vrchu. Krásná trailovka začíná rychlejším výšlapem a přejde do klusu nebo běhu. Jedná se o cestu z Tyry od vodárny po zelené na Javorový - Kalužný rozcestí - Ostrý - Kozinec a zpět na startovní čáru. Každý, kdo tuto trasu zná, ví, že je něčím výjimečná. Nikdy totiž není stejná a pokaždé dokáže nadchnout. Další krásná cesta je z Komorní Lhotky od sauny směrem na Malou Prašivou - Kotař - Ropičku - Ondráš a zpět.

Když je člověk začátečník, nemusí vybíhat kopce, stačí i pouhý výšlap na Malý Javorový z Gutů od studánky přes Jantarku. Zpět se může pěkně vyklusat. Mohl bych zde vypsát další cesty, mám ale zkušenost, že pokud vás jednou okouzlí hory, tak si svoje cesty a cestičky naleznete sami. Navíc, lidé na horách jsou tak nějak přívětivější, milejší, umí se od srdce smát. Lidé se prostě na horách změní, působí na ně kouzlo přírody. Právě proto jsem si běh v přírodě zamiloval. Když si plánuji tréninky, kdy už dopředu vím, že budu muset dřít, i přesto se cítím skvěle. Už jen pro ten pocit, že jsem v přírodě a kochám se krásou kolem sebe.

Již teď se těším na B7 a na to, jak poznám další krajinu, sám sebe a své vnitřní pohnutky, které mě budou zkoušet minimálně polovinu cesty přesvědčit, že to nemusím dokončit a proč to dělám, když to přece nevyhrají. Těším se na ten vnitřní souboj, který s tím svedu. Každému z vás bych přál poznat tu radost, kdy dosáhnete vytouženého cíle, a to jen třeba výšlapem na Javorový vrch. A to kouzlo západu slunce, kvůli kterému se budete chtít vrátit každý den.

Pozn. redakce: V době uzávěrky zpravodaje měl Rošťa už po extrémním závodu B7. Ve své kategorii (věk 36-45/dvojice/muži) skončil na krásném 7. místě a celkově ve všech dvojicích a mixech na 24. místě. Gratulujeme.

Romany Sikorové
referentky zákaznického servisu
se zeptala
Kamila Kolínková
referentka zákaznického servisu

1. Jak jsi strávila letošní léto?

Letošní léto jsem strávila především na maltě (malé „m“ není překlep), o teplých dnech jsem pak vyrazila na koupání k řece.

2. Co nejraději děláš ve volném čase? Jaké jsou tvé koníčky?

Mám ráda procházky přírodou, kolo, hory. V poslední době mě nejvíce zaměstnává a zároveň i baví stavba rodinného domku.

3. Víš, že jsi velice klidný a stále usměvavý člověk, máš nějakou radu, jak si udržet dobrou náladu?

Snažím se vidět ve věcech to pozitivní. Aneb jak praví přísloví: „Nezlob se na růži pro její trny; raduj se, že tak trnitý keř má růže“.

4. Kdybys mohla na světě změnit jednu věc, co by to bylo?

Zpomalila bych životní tempo dnešní uspěchané doby.

5. Na co se teď nejvíce těšíš?

Těším se na příští léto na Maltě.

1. Jak dlouho už pracuješ ve FINIDRu a jak jsi na svém postu spokojený?

Ve FINIDRu pracuji třetím rokem a se svou pozicí jsem spokojený. Oproti minulému zaměstnání je tady pěkné prostředí.

2. Víš, že jsi motorkář, proběhla letos nějaká delší cesta nebo motodovolená?

Ano, motodovolená proběhla, a to do Chorvatska, byl to splněný sen.

3. Jaký je tvůj oblíbený nápoj v létě?

Oblíbeným nápojem je celoročné pivo, akorát v létě stoupá množství.

4. Kdybys měl možnost si ve FINIDRu vyzkoušet jednu směnu na jiné pozici, která by to byla?

Jel bych na veletrh s obchodníky.

5. Co nejraději děláš ve svém volném čase?

Bývá to aktivní odpočinek, jako badminton, kolo, moto, lyže a skialpy.

Jana Kopcia
mistra údržby
se zeptal
Mirek

1. Víš o tobě, že hraješ v kapele. Co tě na hraní a vystupování nejvíce baví?

Když se baví lidi, pro které hraješ, to je největší radost.

2. Dáváš přednost dovolené na horách nebo u moře?

Jednoznačně hory, mám rád pěší turistiku i bike. Navíc si tak člověk vyrobí větší žízeň.

3. Čeho si ceníš na práci ve FINIDRu?

Spolupracovníků a kolektivu, k tomu není co dodat.

4. Jaké je tvé oblíbené jídlo, které si třeba i uvaříš?

„Placki z blachy“, to nemá konkurenci v české ani zahraniční gastronomii!

5. Máš nějaké předsevzetí, co bys chtěl ve svém životě změnit?

Určitě zhubnout, ale jelikož vypiju tak hektolitr piva za měsíc a chodím ve FINIDRu na obědy, tak nevím...

Miroslava Staszka
referenta kooperací
se zeptala
Romana

Radka Dadáka
vedoucího údržby
se zeptal
Jan

1. Kdyby sis mohl vybrat znovu zaměstnání, jaké by to bylo?

Rád bych zůstal u knížek, protože ty mám opravdu rád. Na grafika ani spisovatele nemám nadání, za to knížek mám kolem sebe spoustu.

2. Kam bys nejraději odjel na dovolenou, máš místa, kam se rád vracíš?

Pro mě není tak důležité, kam jet na dovolenou, jako s kým. Obecně preferuji hory před mořem.

3. Víš, že dojíždíš z daleka, víš, kolik km najezdíš do práce?

Ano vím a uvědomuji si to každý den, je to 46 km jedním směrem a už se těším, až se dokončí obchvat Frýdku – Místku a cesta bude rychlejší.

4. Jaké jídlo ti nejvíc chutná ve FINIDRu?

Mám to štěstí, že si pokaždé vyberu, hodně mi pak chutnají zeleninové saláty.

5. Jestli sportuješ, tak jak?

Rozhodně se sportovat snažím a nejraději chodím po horách. Ke sportu jsme s manželkou vedli i syny. S postupem času však zjišťuji, že se karta obrací a oni začínají školit mě.

Kukátkem...

Vítáme nové kolegy, kterým v uplynulých měsících skončila zkušební doba.

Aleksandra Jolanta Branny
strojník ve výrobě

Aneta Dvořáková
personalista

Agnieszka Urszula Skórska Grochal
strojník ve výrobě

Agnieszka Paulina Konior
strojník ve výrobě

Daria Joanna Kubaczka
strojník ve výrobě

Kamil Grzegorz Niewdana
manipulant ve výrobě

Edyta Emilia Ogierman
strojník ve výrobě

Anna Leokadia Ogierman
strojník ve výrobě

Elzbieta Beata Trembos
strojník ve výrobě

Jak jste spokojeni

Grzegorz Alojzy Hansel
(mistr tisku/mistr)

„Pracę w firmie FINIDR rozpoczynałem na innym stanowisku niż obecne, jako przemysłowy inżynier. Po dwóch miesiącach zaproponowano mi stanowisko mistrza zmianowego, co mnie bardzo ucieszyło i na co się zgodziłem od razu. Początek nie był jednak dla mnie łatwy, ponieważ jako Polak jestem chyba pierwszą osobą na tym stanowisku oraz nigdy nie pracowałem w firmie o profilu poligraficznym. Jednakże wsparcie i pomoc, jaką otrzymałem od innych współpracowników, bardzo mi pomogła, aby dobrze wykony-

Sylvia Kovalčíková

(vedoucí marketingu/kierownik marketingu)

„Koncom zimy som nastúpila do firmy FINIDR a vhupla do veľmi dynamickej atmosféry. Tlačiareň oslavovala 25 rokov svojej existencie a pripravovala oslavu pre svojich zamestnancov, klientov, partnerov. Keďže v oblasti marketingu pracujem väčšiu časť svojho profesionálneho života, oboznámenie sa s marketingovými aktivitami prebiehalo s podporou kolegov hladko. Som im vďačná nielen za milé prijatie, ale aj ústretovosť a ochotu pomôcť spoznať tlačiarenskú tradíciu. Patríam k tým, ktorí majú radi knihy v ich tlačenej podobe, preto ma fascinuje práca tlačiarov a knihárov. Vážim si príležitosť pracovať pre spoločnosť, ktorá prináša na trh knihy spracované tradičným a zároveň atraktívnym spôsobom v ich najrozličnejších podobách zušľachtienia.“

„Pod koniec zimy rozpoczęłam pracę w firmie FINIDR i „wpadłam” wprost do bardzo dynamicznej atmosfery. Drukarnia świętowała 25-lecie swojego istnienia i przygotowywała uroczystość dla pracowników, klientów, partnerów. W dziedzinie marketingu pracuję większość swojej kariery zawodowej, w związku z tym zapoznanie się z działaniami marketingowymi, także dzięki wsparciu kolegów, przebiegło gład-

ko. Jestem im wdzięczna nie tylko za miłe przyjęcie, ale także za uczynność i chęć pomocy w poznaniu tradycji poligraficznych. Dzięki temu, że należę do tych, którzy lubią książki w ich drukowanej wersji, fascynuje mnie praca drukarzy i introligatorów. Doceniam możliwość pracy dla firmy, która przynosi na rynek książki wytworzone w sposób tradycyjny a zarówno atrakcyjny, dzięki różnorodnym metodom ich uszlachetnienia.“

wać swoją pracę. W chwili obecnej jestem bardzo zadowolony z swojej pracy i zamierzam podnosić swoje kwalifikacje na temat poligrafii jak i znajomości języka czeskiego. Muszę dodać jeszcze jedną bardzo ważną rzecz: pierwszy raz spotkałem się z tym, jak firma inwestuje nie tylko w park maszynowy, ale również w pracowników.“

„Do společnosti FINIDR jsem nastoupil na jinou pozici než momentálně pracuji, a to jako průmyslový inženýr. Po dvou měsících mi byla nabídnuta pozice

směnového mistra, což mne velice potěšilo a hned jsem souhlasil. Začátek však pro mne nebyl lehký, jsem totiž zřejmě první Polák na této pozici a navíc jsem dříve nepracoval v oblasti polygrafie. Nicméně podpora a pomoc, kterou jsem od svých kolegů dostal, mi velice pomohla a díky tomu můžu dělat svou práci správně. Momentálně jsem se svou prací velice spokojený a mám v plánu zlepšit své znalosti v oblasti polygrafie a zároveň znalost českého jazyka. Musím přidat ještě jednu důležitou věc: poprvé jsem se setkal s firmou, která investuje nejen do strojů, ale také do svých zaměstnanců.“

Strom života FINIDRu...

...rosteme díky
Vám!

jsou tady s námi

Erika Bubíková , předtisková kontrola	25 let
Jana Filipczyk ová, referent kooperace	25 let
Josef Harok , tiskař	25 let
Radovan Babiar , tiskař	20 let
Patrik Glos , vedoucí informatiky	20 let
Jana Ježová , kontrola tiskových dat	20 let
Radek Kotas , dělník ve skladu	20 let
Lucie Mokroszová , dělník ve výrobě	20 let
Jindřich Sikora , tiskař	20 let
Alena Slívová , skladová účetní	20 let
Žaneta Strnadová , technik procesu	20 let
Miroslav Klos , ředitel ekonomiky a obchodu	15 let
Zdeněk Ližička , tiskař	15 let
Veronika Šedová , kontrola tiskových dat	10 let
Markéta Bieleš ová, dělník v úklidu	5 let
Eva Kuchařová , dělník ve výrobě	5 let
Lukáš Noha , týmový strojník ve výrobě	5 let
Jan Pietrucha , ostraha majetku, dělník úklidu	5 let
Jana Václavková , odběrač	5 let
Jan Zejda , zámečník	5 let

Marcela Kubiesová
výstupní kontrolor

Alžběta Smigová
strojník ve výrobě

Jaromír Salamon
dělník ve výrobě

Iva Kowalczyková
strojník ve výrobě

Martin Šotkovský
tatínkovi Tomáši Adamskému

Adriana Drongová
mamince Petře Morcinkové

blahopřejeme k jubileu

Helena Bittner, dělník ve výrobě
Jan Bobřík, specialista technologie
Karin Rakowská, dělník ve výrobě
Barbara Szarowská, strojník ve výrobě
David Grygar, směnový mistr tisku
Miroslav Klimas, samostatný strojník ve výrobě
Izabela Kałuža, strojník ve výrobě
Lenka Boráková, referent zákaznického servisu
Lukáš Duspiva, design specialista
Lenka Marszalková, technik procesu
Sebastian Adam Ponikowski, strojník ve výrobě

Michal Strnad, vedoucí provozu
Žaneta Strnadová, technik procesu
Monika Anna Załuska, dělník ve výrobě
Jarmila Gomolová, strojník ve výrobě
Lukáš Lyčka, mechanik opravář a seřizovač strojů
Monika Skulinová, dělník ve výrobě
Jan Sojka, mistr ve výrobě
David Konečný, strojník ve výrobě
Dominik Vavřena, referent zákaznického servisu
Kamil Grzegorz Niewdana, manipulant ve výrobě
Jakub Rusnok, dělník ve skladu

Slivkový koláč

Slivky patria k prvým plodom domestikovaných ľudí. Už naši predkovia vedeli, že majú liečivé účinky. Preto záhradu bez tohto ovocného stromu by ste v minulosti len ťažko našli. Rastú na všetkých kontinentoch okrem Antarktídy. Sú veľmi rôznorodé a existuje ich viac ako dvetisíc odrôd. Od žltých mirabeliek, modrých slív, cez bordové ringloty až po zelené japonské slivky. Vedeli ste, že sú plné antioxidantov? Obsahujú vysoký podiel vlákniny aj vitamínov skupiny B a regulujú tráviaci systém, prospievajú srdcu, pomáhajú pri úzkosti i strese. Toto šťavnaté ovocie sa samozrejme môže konzumovať čerstvé. Má ale široké uplatnenie aj pri príprave zaujímavých

nápojov a jedál. A takto na konci leta, keď naše babičky varia neodmysliteľný slivkový lekvár a dedkovia pália slivovičku, stojí za to uchmatnúť si niekoľko sliviek na dobrý koláč. A aby sme do zbierky receptov vniesli trochu osvieženia, podelím sa s vami o netradičný koláč z tradičného ovocia. Je aj sladký, aj kyslý. Chutí aj horúci, aj studený a pochutia si na ňom dospelí aj deti.

Príprava slivkovo-mandľového flanu trvá asi dve hodiny a základom ôsmich porcií je škoricové maslové cesto, ktoré pripravíme zo 175 g hladkej špaldovej múky, 120 g mäkkého masla, 60 g hnedého práškového cukru a polovice lyžičky mletej škorice. Cesto roztlačíme na dno a boky okrúhlej formy s priemerom asi 25 cm.

Na plnku budeme potrebovať: 700 g čerstvých sliviek, 100 g hnedého práškového cukru, lyžicu kukuričnej múky (alebo 2 lyžice kukuričného škrobu), polovicu lyžičky mletej škorice, 30 g blanširovaných mandlí a mandľovú esenciu (vhodný je aj mandľový likér). Slivky umyjeme, zbavíme kôstok a nakrájame na polky alebo štvrtinky. Zmiešame s cukrom, škoricou, kukuričnou múkou a pár kvapkami mandľovej esencie. Ochutené kúsky uložíme na cesto vo forme. Posypeme blanširovanými mandľami. Teplovzdušnú rúru vyhrejeme na 190 °C a pečieme asi 35 minút, kým nie je cesto zlatisté.

Keď koláč trochu vychladne, nakrájame ho a podávame. Veľmi dobre chutí s práve pripraveným cappuccinom. Pochutnajte si!

Předved'te svůj rozhled

Někdy stačí vědomosti, někdy informace a někdy zkušenost. Tak schválně, zkuste, na kolik otázek budete znát odpověď tentokrát. Opět vám pomůžou nápovědy, díky kterým se dozvíte i něco navíc.

1. Který stimulant?

- » Vyskytuje se v listech a plodech více jak 60 rostlin a nejznámější je Coffea Arabica.
- » Jako součást oblíbeného nápoje je nejrozšířenější na světě.

2. Která pochoutka?

- » Jedna z nejznámějších kulinářských specialit Vídně.
- » Čokoládový korpus s marmeládou a čokoládovou polevou.

3. Který zdravý plod?

- » Velká zelená nebo hnědá bobule s obrovskou peckou patřící mezi ovoce.
- » Tradiční přísada mexické omáčky guacamole.

4. Která populární potravina?

- » Je bohatá na bílkoviny i vlákninu a používá se k výrobě sushi.
- » Jde o zelenou, červenou nebo hnědou vodní rostlinu.

5. Který zimní sport?

- » Historicky nejúspěšnější zemí je Nizozemsko.
- » Mnoho fanoušků má díky Martině Sáblíkové.

6. Která značka lyží?

- » Její název znamená ve francouzštině slavík.
- » Jezdil na nich fenomenální Alberto Tomba.

7. Která automobilka?

- » Luxusní britskou značku proslavil James Bond.
- » Jedním z jejích zakladatelů byl Lionel Martin (1913).

8. Které hodinky?

- » Byly jako první vodotěsné, se samonátahem a dvěma časovými pásmy.
- » Název pochází ze slov horologerie exquise – znamenité hodinky.

9. Které město?

- » Je dějištěm jednoho ze závodů Formule 1.
- » Je proslulé jako město hazardu a kasín.

10. Která hračka?

- » Má dánský původ a její název vznikl z výrazu „Leg godt!“/“Hraj si dobře!“.
- » Varianta určena pro malé děti se jmenuje Duplo.

Příložený vyplněný lístek vhodte do označeného boxu na recepci do 30. 11. 2019. Výherce odměníme!

Vyhodnocení z minula

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI:

firma LINDT, jídlo pizza Margherita, řetězec kaváren Starbucks, tanec tango, muzikál West Side Story, bestseller Šifra mistra Leonarda, umělec Andy Warhol, sportovní značka Adidas, fotbalový klub Arsenal, internetový server YouTube.

Štěstí se při losování výherce usmálo na Romana Bartoše. Gratulujeme!

FINI MIKU ŠOU

2019

Pro naše zaměstnance a jejich děti
opět připravujeme tradiční

zimní radovánky s Mikulášem,

které se budou konat

dne 3. 12. 2019

v kulturním domě v Chotěbuzi

Můžeme se těšit na:

- * Mikuláše, čerta a anděla
- * program plný her a dovádění
- * Mikulášský balíček
- * malé pohoštění

Více informací se dozvíte
v průběhu listopadu.

Těšíme se na vás.

